

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הכל כבר מוכן - לפניך היו כבר הבעש"ט, אדמו"ר הזקן ואפי' הרבי, ובעבודתם הם סללו את הדרך במסירות נפש, וכעת כל מה שאתה צריך זה רק לעשות!

ראה עמוד 8

ערב שבת קודש פ' תצוה, שושן פורים
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שנב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל
ומשפחתם שיחיו
זימערמאן

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

היחידות נמשכה עד 1:50 ובשעה 2:00 נסע כ"ק אד"ש לביתו.

י"ק פ', ת"ז אָנב: לאחר תפלת מנחה ברך כ"ק אד"ש נוסעים בנסיעה טובה, לפתע ניגשה אישה עם תינוק בזרועותי ובקשה ברכה עבור בנה, כ"ק אד"ש דיבר עמה באנגלית ובירכה שתזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט. האשה לא הרפתה והחלה לבכות והביט כ"ק אד"ש על הרי א. הכט ושאלו (בחיך) אודות האשה. כאשר פסקה לבכות ביקשה האשה עוד ברכה עבור הילד ובירכה כ"ק אד"ש שוב (באנגלית). כשהמשיך כ"ק אד"ש ללכת ניגש מישהו ונישק את ידו הק', כ"ק אד"ש שאל את הרי הכט האם זהו אביו של הילד וענה שכן, ובירכו כ"ק אד"ש. לפני שנכנס לגייע התחתון שאל כ"ק אד"ש את הרי הכט האם הענין הקודם סודר וענה בחיוב.

א' כתב לכ"ק אד"ש שעד עתה עבד גם בשבת ואילו עכשיו מתחיל לחפש עבודה שלא צריך לעבוד בה בשבת, וענה לו כ"ק אד"ש: "מבחייל בודאי יהי סגור למחר החל מזמן הדלק"ני עד אחרי הבדלה".

ב"ה

3 דבר מלכות

איך "יהודי חם" יכול לשמוע את עמלק? / משיחת ש"פ תצוה, פ' זכור ה'תשל"ב

7 זמן הגאולה

למסור את עצמו לגמרי ולעשות את רצון הרבי / פרשת השבוע באור הגאולה

11 וילחום מלחמת ה' – וינצח!

לא מספיק להכריז הכרזות צריכים ליישב את השטחים / בענין שלימות הארץ

12 יומן תש"מ – פרסום ראשון

חלק כ"ב מתוך יומן תש"מ / מש"ק פ' תצוה – עש"ק פ' תשא

עוד פחות מחודש למבצע "בזבוז האוצרות!"

מבצע חד-פעמי!

לרגל מלאת 50 שנה מעת אמירת המאמר הראשון מכ"ק אד"ש מה"מ ולקראת שנת המאה להולדתו, יצאה המערכת במבצע "בזבוז האוצרות" שבמסגרתו יחולקו מנויים לחצי שנה הקרובה חינם לכל מאן דבעי!

במסגרת המבצע זכאי כל אחד שימלא את הפרטים דלהלן במנוי שבועי על הקונטרס "יחי המלך" בתשלום סמלי של דמי המשלוח בלבד

לשלוחים, מוסדות או בתי-כנסת תנתן אפשרות לקבל כמות גדולה של גליונות להצטרפות יש לשלוח לכתובת המערכת (המופיעה בע' 2) מעטפה ובה: א) שם וכתובת מדוייקים. ב) מסי הגליונות המבוקש. ג) דמי עלות המשלוח לחצי שנה

תחילת המבצע ביו"ד שבת וסיומו ביום י"א ניסן הבעל"ט

פרטים נוספים ניתן לקבל בטלי המערכת:

אה"ק (טלפקסי): 04) 873-0823. ארה"ב: 778-6670 (718)

זו הזדמנות פז שאינה חוזרת להצטרף לאלפי אנ"ש והתמימים שזוכים ללמוד מדי שבת עניני גאולה ומשיח נפלאים מתורתו של הרבי מלך המשיח

יחי אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בידך להקדיש מדור שלם לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 873-0823 (04)

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

איך "יהודי חם" יכול לשמוע את עמלק?

כיון שאומרים שעמלק מחפש לקרר יהודי, מובן מכך שהיהודי מצד עצמו הוא חם כי אצלו מאירה הנשמה • ומצד זה יש בכחו להלחם בעמלק, בידועו שהרצון של עמלק לפעול בו "אשר קרך בדרך" נובע מכך ש"יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו" – הוא רוצה למרוד בהקב"ה! ולכן יהודי אינו מתפעל מזה ועובד את הקב"ה בחום והתלהבות • וזוהי ההוראה מפ' זכור: אומרים ליהודי, תדע לך שמצד עצמך הנך יהודי חם, ולא נוגע איך שאתה נראה בחיצוניות, כי בפנימיות יודעים שהנך יהודי חם, יהודי רותח • משיחת ש"פ תצוה, פ' זכור, י"א אדר ה'תשל"ב, תרגום חפשי – בלתי מוגה תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יהי המלך"*

ישראל את כל הגוים ויצאו מהגלות לגאולה, ויקויים הפסוק³ ד"בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסיב".

והכח על זה ניתן כבר בתחילת הענין (דפ' זכור): "זכור את אשר עשה לך עמלק"⁴ – מצות זכירת עמלק⁵:

כאשר יהודי נזכר במה שעשה עמלק לבני ישראל ומתבונן בזה בשכלו, לא רק בכללות הענין בבחי' "מקיף", אלא התבוננות פנימית

א. ההוראה מפ' זכור¹:

אל ליהודי לחשוב שהקב"ה בחר בקיץ מסויים שבו תבוא הגאולה, ואין ביכולתו לפעול בזה "אחישנה", אלא עליו לדעת שהדבר תלוי בעבודתו – עי"ז שילחם עם "ראשית גוים עמלק"² ועם "כל אויבך מסיב"³ כפי שענינים אלו הם ברוחניות בעבודת ה', הרי זה יקדים, ימהר ויביא את הגאולה ע"י משיח צדקנו, שאז ינצחו בני

אח"כ צוה כ"ק אד"ש לנגן ניגון הכנה, ניגון ד' בבות, "ניע זשוריצי כלפאצי", יעוצו עצה ותופרי", "הושיעה את עמך", "פרזות תשב" ו"יפרצת". אח"כ החל לנגן בעצמו "ניעט ניעט ניקאווא".

טרם צאתו החל כ"ק אד"ש לנגן "כי בשמחה" ובדרכו רמז בידו הק' להגביר השירה. סיום ההתוועדות בשעה 2:20 לערך ולאחר משך זמן נסע לביתו.

י"ק ב', ט"ו אדר – ש"פ מוסיף: כשהגיע כ"ק אד"ש מביתו (בשעה 10:05) פתח לו את הדלת ר"ש קונין מקליפורני כששרוולו מופשל (להנחת תפילין), ואמר לו כ"ק אד"ש (בחיך): כאן לא קליפורני, כאן קר.

בשעה 11:05 נסע כ"ק אד"ש למקוה וחזר בשעה 11:35. בשעה 2:45 נכנסו 2 חתנים לגייע התחתון לקבל סידור. בשעה 3:00 נסע כ"ק אד"ש לאוהל וחזר בשעה 6:45.

י"ק ג', ט"ו אדר: הלילה בשעה 8:00 החל כ"ק אד"ש לקבל אנשים ל"יחידות", להלן ר"ד ממה שדיבר עם כו"כ (עי"פ השמועה):

לאי שנוסע לאה"ק אמר כ"ק אד"ש שידבר שם ע"ד השטחים ושבה"ק שומעים יותר לאי מחו"ל מאשר לאי הנמצא באה"ק, ושיפרסם מה שדיבר כ"ק אד"ש בעת ההתוועדות (דפורים).

לעוד אי שנוסע לאה"ק אמר כ"ק אד"ש שידבר שם מה שדובר בהתוועדות (דפורים) ובתוקף, וראוי מוכחת לזה שתוקף מועיל הוא מנשיא ארה"ב – קרט, שאמר דבר ואח"כ התחרט מצד התקיפות שהיתה באה"ק נגד זה.

לכהן אי אמר כ"ק אד"ש שיכין עצמו לעבודת ביהמ"ק בקרוב.

למדריך נוער של קבוצת "ביתר" באוסטרלי אמר כ"ק אד"ש (תרגום חפשי מאנגלית): שני דברים מצערים אותי: א) [שלא מכירים ב]עובדה שארץ ישראל היא קדושה [ונקראת כן] בכל השפות בגלל שהקב"ה נתן לנו אותה, ולא בגלל החלטת האו"ם, הצהרת בלפור או השואה, ולא בגלל שיש בה בתי קולנוע ובתי תיאטרון, כי כאלו אתה יכול למצוא יותר טובים ב"טיימס-סקווער", במלבורן או בסידני. ב) מה שבגין התחיל לתת חלקים מא"י לסאדאת – זה דבר רע! אני לא מאמין לסאדאת ואש"ף...

המדריך הני"ל סיפר לכ"ק אד"ש שבעבר שמר כשרות וכעת הפסיק, ואמר לו כ"ק אד"ש: זה מעגל רע... הרעיון של הכשרות דומה למתכון-דיאטה שאדם מקבל מהמומחה שלו אשר הוא יודע מה מתאים לו לאכול ומה לא לאכול, ובמקרה שלנו [המומחה] זה הקב"ה...

בנוגע ל"ביתר" אמר כ"ק אד"ש: מקורה (של קבוצה זו) הוא מרוסיה או פולני והי' להם הרבה ["תוקף"]. התקיפות הזו אפשר לנצל ב[פעולה עם] הילדים שישארו חרדים כשמתיישבים בארץ ישראל.

(2) בלק כד, כ.
(3) ס"פ תצא (כה, יט).
(4) תצא שם, יז.
(5) רמב"ם מ"ע קפט.

(* השיחה מובאת בזה בעריכה מחודשת ובהוספת מראי-מקומות. המו"ל.
(1) לכללות שיחה זו ראה לקו"ש חכ"א ע' 89 ואילך.
ע' 190 ואילך.

בפרטי הענינים – מתי וכיצד זה אירע, באיזה מעמד ומצב היו אז בני ישראל – "זאתה עיף ויגע"⁶, ובאיזה מעמד ומצב הי' עמלק – "ולא ירא אלקים כו"⁶,

ובהדגשת הדיוק בזה שעמלק הי' "ולא ירא אלקים": פרעה אמר "לא ידעתי את הוי"⁷, כלומר, אין הכוונה שפרעה לא הי' ירא מהקב"ה אלא לא ידע ממנו, ולכן לא שייך שיפחד ממנו (כיון ש"לא ידעתי"), משא"כ אצל עמלק הי' עוד למטה מזה: הוא ידע שיש בורא עולם, וששמו אלקים – שהפירוש הפשוט ב"אלקים" הוא כפי שמפרש בשו"ע בפ"י המלות⁸ "בעל היכולת ובעל הכחות", שביכולתו לעשות הכל – ואעפ"כ "ולא ירא אלקים", הוא לא פחד ממנו.

וזהו ענינו של עמלק – "יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו"⁹: הוא "יודע את רבונו" – לא זו בלבד שהוא מודע לכך שישנו אלקים היכן-שהוא, אלא יודע שזהו רבונו – רבון ובעל-הבית עליו, וביודעו שזהו "רבונו" הי' הוא "מתכוין למרוד בו", כלומר, הוא לא עושה היפך רצונו של הקב"ה סתם במזיד או לתיאבון (כיון שיש לו תאוה חזקה לזה עד שאינו יכול להתאפק), אלא הוא "מתכוין למרוד בו", כל כוונתו היא רק למרוד בהקב"ה – לא במזיד, לא מחמת תאוה ועאכו"כ שלא בשוגג, יש לו כוונה אחת ויחידה שבגללה הוא עושה ההיפך מרצונו של הקב"ה, והיא – "למרוד בו!"

וכאשר יהודי מתבונן בעצמו בכל זה, יחס לבבו כדי להלחם בעמלק בעבודתו הרוחנית, ועי"ז שיהודי נלחם עכשיו עם עמלק בעבודתו הרוחנית הרי זה מביא את האפשרות להלחם בעמלק כפשוטו ולקיים את המצוה ד"תמחה את זכר עמלק"³ בגשמיות.

ב. במה מתבטאת המלחמה בעמלק בעבודה הרוחנית? – בענין ד"אשר קרך בדרך"¹⁰:

עמלק מנסה לקרר את היהודי, דהיינו, היצר הרע בא וטוען כלפיו: מה אתה מתפעל מכך שהקב"ה חולל נס, הרי אצלו זה כלל לא פלא! הקב"ה ברא את כל העולם, והוא בעה"ב עליו וביכולתו לעשות עמו כרצונו, ומה ההתפעלות מכך שהקב"ה בקע את ים-סוף¹¹ – הרי עברו אין זה פלא כלל, ומה הרעש הגדול ("דער געוואלד")?

[וממשיך לטעון:] הבעש"ט¹² אומר שמוכרחים לומר שדבר ה' מהוה את כל העולם בכל רגע ורגע מחדש, "לעולם הוי' דברך נצב בשמים"¹³, ולולא זאת העולם אינו יכול להתקיים, וכפי שאומרים "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית"¹⁴, כלומר, שהקב"ה מהוה את העולם כולו מחדש בכל רגע ורגע, ואם-כן – טוען היצה"ר – מה הפלא הגדול בזה שהקב"ה פעל ברגע מסויים שים-סוף יבקע ולא ימשיך כדרכו בדרך הטבע?! זה בכלל לא חידוש ("ניט קיין געוואלד"), שהרי אילו הי' הקב"ה מפסיק

אחי"כ אמר כ"ק אדי"ש מאמר (כעין שיחה) ד"יה זכור את אשר עשה לך עמלק גו". שיחה די' – שאלות בפרש"י בפרשתנו ובהערות אאמו"ר על הזהר, ובסיומה עורר שוב ע"ד מבצע פורים וכן שאר המבצעים.

שיחה הי' – הביאור בפרש"י ובהערות אאמו"ר על הזהר, ובסיומה הורה כ"ק אדי"ש להרי' טעלעשבסקי לנגן "שושנת יעקב", וכשלא ידע הורה לרי' יואל להתחיל, והביט כ"ק אדי"ש בסידור ושר עם הקהל.

אחי"כ החל כ"ק אדי"ש לנגן "ניעט ניעט ניקאווא" (וכן לאחרי תפלת מנחה). סיום ההתוועדות בשעה 4:45 לערך.

לתפלת ערבית נכנס כ"ק אדי"ש בשעה 6:30 ללא המגילה, ולאחר התפילה רמז להריל"ג שילך להביא את המגילה. בקריאת המגילה רקע כ"ק אדי"ש ברגלו (במקומות הידועים) עד שהילדים הפסיקו להרעיש, בעת אמירת הברכות ושושנת יעקב גלל כ"ק אדי"ש את המגילה והכניסה לנרתיק. בסיום התפילה החל כ"ק אדי"ש לנגן "ניעט ניעט" ובדרכו לחדרו רמז בידו הקי' להגביר השירה (וכן כשנסע לביתו).

י"א, י"ב, י"ג - אָרְיָ: כ"ק אדי"ש הגיע מביתו בשעה 9:50. לתפלת שחרית ירד בשעה 10:05 כשהמגילה בידו ובדרכו חילק צדקה לילדים. לאחר התפלה החל הקהל לשיר ורמז כ"ק אדי"ש בידו הקי' להגביר השירה (וכן לפני ובסיום תפלת מנחה).

בשנה זו שלח כ"ק אדי"ש משלוח מנות גם למר הנרי שי', המשלוח כלל בתוכו: משקה, אזני המן ותפוח.

בשעה 3:40 נסע כ"ק אדי"ש לביתו וחזר בשעה 4:30. לתפלת ערבית יצא בשעה 6:45. כ"ק אדי"ש ירד להתוועדות בשעה 9:30, הקהל החל לשיר וכ"ק אדי"ש רמז בידו הקי' להגביר השירה.

תוכן השיחות מובא ב"שיחות קודש" תש"מ ח"ב ע' 321 ואילך, וכן ישנו סרט-הקלטה מהתוועדות זו.

בין השיחות הורה כ"ק אדי"ש לנגן ואמר מאמר ד"יה בלילה ההוא. הנכד של הרי' ז. ל. אסטולין מבייב אמר לכ"ק אדי"ש "לחיים" וכ"ק אדי"ש קרא לו ומסר לו חתיכת עוגה עבור סבו.

לקראת סיום ההתוועדות דובר בארוכה על המצב באה"ק (חלק נדפס בגליון זה ע' 11, וחלק בגליון רמו ע' 12).

אחי"כ הכריז כ"ק אדי"ש על המגבית ל"יקופת רבינו" וצוה לנגן "שושנת יעקב". לאחד מהנוכחים שהיי' בגילופין והשתולל קצת אמר כ"ק אדי"ש "חסיד אוטשאק" [= הלך ממנו החסיד].

(11) בענין הקשר שבין קרי"ס למלחמת עמלק ראה לקו"ש ח"א ע' 7-76. חט"ז ע' 202.
(12) ראה שעה"ה"א פ"א.
(13) תהילים קיט, פט.
(14) ברכת יוצר אור.

(6) תצא שם, יח.
(7) שמות ה, ב.
(8) שו"ע או"ח ס"ה.
(9) נסמן בלקו"ש שם ע' 193 הע' 38.
(10) תצא שם, יח. וראה תנחומא שם (ט) ופרש"י שהוא ל' קור. וראה לקו"ש חט"ז ע' 202 הע' 83.

לפניכם פרק כ"ב מ"יומן תש"מ" מש"ק פ' תצוה - עש"ק פ' תשא

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[ותודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ע"פ ה' תצוה, י"ג אגב: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 9:15 והודיע להר"ל ששתקיים התוועדות. לתפילת שחרית ירד כ"ק אד"ש בשעה 10:05. בקריאת התורה קראו בס"ת של משיח ובמפטיר קראו בס"ת הקטן (של הרבי) ועלו לתורה 4 חתנים (כולם מא"י).

לאחר התפלה הכריזו בין ההכרזות על סעודת ההודאה שתערך ב-770 לרגל שחרורם של שתי האברכים (ראה יומן בגליון הקודם).

בשעה 1:30 ירד כ"ק אד"ש להתוועדות ופתח בשיחה א' ע"ד ההוראה מפי זכור במלחמת היהודי בעמלק, והאריך לבאר את אופן עבודתו של עמלק ונסיונותיו לקרר.

שיחה ב' - על ההוראה מהקביעות דפי זכור בערב פורים.

שיחה ג' - בענין שמו של משה שלא נזכר בפי תצוה מצד גודל האהבת ישראל שלו, וההוראה מכך לכל יהודי איך לאהוב את זולתו "כמוך" ממש באהבת ישראל עד מסיני (כמשה רבינו). וקישר זאת כ"ק אד"ש לימי הפורים ולקריאת המגילה דוקא "ברוב עם" שגם בזה מודגש אחדותם של ישראל.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי בין").

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל לל"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

להמשיך חיות חדשה לרגע אחד - כל המציאות של ים-סוף היתה מתבטלת, ויתירה מזו, הוא אינו זקוק להפסיק את החיות החדשה, אלא די בזה שלא ירצה בים-סוף, אזי בדרך ממילא מתבטלת כל המציאות של מי ים-סוף; ואם-כן, מה ההתפעלות הגדולה מכך שהקב"ה פעל שלרגע קצר ים-סוף ישתנה, הרי זה בכלל לא פלא, ומדוע הנך מסתובב בהתפעלות?

וזהו המלחמה הרוחנית שיהודי צריך לנהל כנגד עמלק, לא לתת לעמלק לקררו ולפעול בו את ה"אשר קרך בדרך".

וללא הבט על טענתו של עמלק שאין מה להתפעל מכך שהקב"ה עשה לו נס, יודע היהודי שטענתו נובעת מכך ש"יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו", עמלק מחפש רק למרוד בהקב"ה, וביודעו זאת הוא איננו מתפעל מכך ועובד את הקב"ה כפי הדרוש.

ג. ולכאורה, הרי זה גופא שיהודי שומע את טענתו של עמלק, מורה על חסרון שיש בו, שהרי כיצד יתכן שיהודי, חלק אלקה ממעל ממש¹⁵, ישמע את טענתו של עמלק? איך הוא יכול לשמוע את עמלק מדבר עמו?

אלא זה סימן שחסר אצלו בהתקשרות, וכידוע הפתגם¹⁶ ש"כאשר קשורים למעלה

לא נופלים (או שומעים מה קורה) למטה", וכיון שיהודי זה שומע את עמלק טוען את טענותיו, הרי זה סימן שהוא איננו קשור למעלה כפי שצריך להיות; וכמו שרואים זאת במלחמת עמלק כפשוטו, שנלחם רק עם אלו שהיו במצב ד"נחשלים אחרים"⁶, משא"כ היהודים שהיו בתוך הענן, אליהם עמלק לא יכל לגשת מלכתחילה, כפי שרש"י מפרש שם⁶.

ועל-זה אומרים, שללא הבט ע"כ שיהודי נמצא במצב כזה שעמלק יכול לבוא אליו ולטעון שאין מה להתפעל מכך שהקב"ה יכול לעשות נס, והוא אף שומע את טענותיו, אעפ"כ היהודי אינו מתפעל מכך, נלחם בעמלק ולא מניח לו לקררו מעבודתו את ה'.

ואדרבה, מזה גופא שאומרים שעמלק מחפש לקרר יהודי - "אשר קרך בדרך", מוכח שהיהודי מצד עצמו הוא חס ("א' ווארימער איד")¹⁷!

שהרי מתי שייך לקרר - דוקא כשהדבר עצמו חס, אך אם בתחילה הדבר קר אזי לא שייך לקררו, וא"כ, כיון שאומרים שעמלק מחפש לקרר יהודי, מובן מכך שהיהודי מצד עצמו הוא חס כי אצלו מאירה הנשמה שהיא "רשפי" רשפי אש שלהבת י"ה"¹⁸.

ע"ז שיהודי נלחם
עכשיו עם עמלק
בעבודתו הרוחנית
הרי זה מביא את
האפשרות להלחם
בעמלק כפשוטו
למטה מעשרה טפחים

17) להעיר מרמב"ם הל' גירושין ס"ב.
18) שה"ש ח, ו. וראה ד"ה באתי לגני תש"י ס"ב.
ד"ה זה תשי"ב ס"ג.

15) תניא רפ"ב.
16) לקו"ד ח"ב ע' רעב.

לא מספיק להכריז הכרזות צריכים ליישב את השטחים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

כמדובר כמה פעמים, לא מספיק להכריז הכרזות - כי ראינו שהכריזו הכרזות ותוך כדי דיבור או למחרת בבוקר עשו בדיוק ההיפך.

הדבר היחיד שיכול לפעול: שיעשו **מעשה בפועל** - ליישם את מה שהכריזו, זה יראה שהתכוונו **באמת**, והראי' שכבר נעשה מעשה!

וכאמור, כעת הרבה יותר קשה ליישב את כל הגבול מאשר לפני שלוש שנים (כשדיברת על-כך) - פעם הי' אפשר לעשות זאת במספר ימים, וזה הי' יכול להיות מעשה **בפועל** ומילתא בטעמא: שלא בונים עיר כדי לגרות או לגרש מישוהו, אלא בונים מבצר על הגבול כיון שהגבול פרוץ לגמרי ויש להגן על הארץ "שלא תפתח הארץ לפניהם".

ולכל הפחות כעת, זה הדבר היחיד שיש לעשות, וכאמור - זה הרבה יותר קשה מכפי שהי' לפני שנה וחצי, לפני שנה ולפני חצי שנה, אבל עכ"פ אם יעמדו ע"כ כעת בתוקף - זה יהי' הרבה יותר קל מאשר אם, ר"ל, ימשיכו בויתורים ולא ישמרו על הגבול.

אך יש להדגיש בפירוש, שלא מתכוונים בהתיישבות זו לבנות ערים או מרכזים וכו', אלא ליישם את מה שכתוב בשו"ע: **"שלא תפתח הארץ לפניהם"**! ולהדגיש במפורש לצד שכנגד, שלא רוצים לגרש אף אחד, לא לבנות ישובים חדשים או ערים חדשות - אלא רק לשמור על הגבול!

ואין צורך בשום הסברות מדוע צריך לשמור על הגבול - זאת כולם יודעים, ולא צריכים אפילו להביא ראיות ממעשה המחבלים, רחמנא-ליצלן [שמעלימים ומסתירים ולא מספרים אודות מעשיהם כדי שלא תהי' נפילת רוח או "שבירת הכלים" וכו' - ולכן עלו על המצאה, באין עצה אחרת - מעלימים את המקרים הללו מידיעת האנשים, ומדפיסים בעיתונים שאף פעם לא היה מצב בינלאומי כזה טוב לישראל עם העמים כפי שהוא עכשיו].

. . וכאמור, לאחרונה לא זקוקים להביא ראיות לכך שהמצב הבטחוני מכריח שמירה קפדנית על כל הגבול כולו, מאחר שהראי' על כך היא **ממעשים שבכל יום!**

ואם יעמדו על-כך בתוקף - בתקוה ש"יערה עליהם רוח ממרום" - אזי בודאי יצליחו לפעול זאת וכן יקום, כיון שיראו ש"לא יכרע ולא ישתחוה".

(קטעים משיחת פורים ה'תש"מ - בלתי מוגה)

קרירות, ורוצה לפעול שיהודי לא יהי' "חם" לענינים של קדושה.

וע"י שיהודי נלחם עכשיו בעמלק בעבודתו הרוחנית ומנצחו, ועובד את הקב"ה בלמוד התורה וקיום המצוות עם חיות וחמימות, עי"ז הוא מנצח את כל שאר הגוים, ומקויים "והי' בהניח ה' אלקיך לך מכל אויביך מסביב"³ במלחמתו הרוחנית, וזה ממשיך ומוריד בפועל את ה"והי' בהניח ה' אלקיך לך מכל אויביך מסביב" כפשוטו למטה מעשרה טפחים, שאזי יוכל להלחם בעמלק **כפשוטו**, עד לאופן ד"תמחה את זכר עמלק",

וכאשר בני ישראל יקיימו את ה"מחה תמחה", גם הקב"ה יקיים את ה"מחה אמחה"²⁰, וכמבואר²¹ שמלחמת עמלק נוגעת למעלה (אצל הקב"ה), שהרי "אין שמו של ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק"²², וכמ"ש²³ "כי יד על כס י-ה מלחמה לה" בעמלק", וענין זה הוא "מדור דור", וכפי שמפרש בתרגום²⁴ - **"דרא דמשיחא"**,

יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו בקרוב ממש.

ומצד זה יש בכחו להלחם בעמלק, ביודעו שהרצון של עמלק לפעול בו "אשר קרך בדרך" נובע מכך ש"יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו", זאת-אומרת, לא שעמלק התבונן בשכלו והגיע למסקנא שכלית שאין כל פלא בכך שהקב"ה יכול לחולל נס ובמילא אין מה להתפעל מכך שהקב"ה בקע את ים-סוף או חולל נס אחר, אלא זהו ענין ד"יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו" - הוא רוצה למרוד בהקב"ה! ולכן יהודי אינו מתפעל מזה ועובד את הקב"ה בחום והתלהבות ("מיט א ווארימקייט").

ד. וזוהי ההוראה מפ' זכור:

אומרים ליהודי, תדע לך שמצד עצמך הנך יהודי חם, ולא נוגע איך שאתה נראה בחיצוניות - "אל תבט אל מראהו"¹⁹, כי בפנימיות יודעים שהנך יהודי חם, יהודי רותח ("א ווארימער איד, א הייסער איד"), ובענינים של קדושה הנך עוסק בלהט, ואפילו אותו יהודי ששומע איך עמלק מתווכח עמו גם הוא יהודי חם, אלא שעמלק רוצה להלחם עם בני ישראל באופן ד"אשר קרך בדרך", כב' הפירושים שבזה - מלשון חלישות ומלשון

19) שמואל א' טז, ז.
20) ס"פ בשלח (יז, יד).
21) ראה לקו"ש שם ע' 195. וראה שם בהע' 62.
22) פרש"י בשלח יז, טז. תנחומא ס"פ תצא.
23) בשלח שם.
24) יונתן בן עוזיאל.
פסיקתא ד"כ ופסיקתא רבתי פ' זכור. מדרש תהלים ט, ז.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** - נלב"ע ביום ב' דתה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב** - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחי

למסור את עצמו לגמרי ולעשות את רצון הרבי

“ואתה הקרב אליך” (פרשתנו כה, א)

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת “יחי המלך”*

א. דובר לעיל¹ על מה שהקב"ה אמר למשה: “ואתה הקרב אליך”, שענין זה אינו קשור לבגדי הכהונה ולענין ד"לכבוד ולתפארת"², אלא לעצם ענין הכהונה שישנו גם ללא בגדי הכהונה³.

וההוראה מה:

ישנם הטוענים, כיצד אפשר לצפות ממנו שיהי' בבחי' “הוי” הוא נחלתו³, הרי “ידע אינש בנפשי” את מעמדו ומצבו, הוא מכיר את מהותו העצמי ואת הדרגא שבה אוהז, ובמילא טוען שאינו שייך לענין הכהונה.

ב. והמענה ע"כ הוא – “ואתה הקרב אליך”:

אין זה קשור כלל לדרגות נעלות, אלא כיון ש“אפתטותי” דמשה שבכל דרא⁴ – משה שבדורך בחר בד “לעמוד ולשרת”, לא נוגע כלל מה שאינך שייך לענין הבגדים ו”לכבוד ולתפארת”, שהרי זו דרגא נעלית ועלי' תחשוב מחר, אבל עכשיו זה לא נוגע לך.

מה שנוגע הוא: היות שהגיע לאזניך הידיעה ש”הקרב אליך”, כלומר, הרבי בחר בך וקירב אותך “מתוך בני ישראל”, אזי אם לרבי התאים לדבר איתך מס' מילים, מותר לך להקשיב לו ולא לישון.

ומה שזו טירחא עבודך – תדע שאצל הרבי זו טירחא גדולה יותר; הרבי מוסר את נפשו ומנתק את עצמו (“דייסט זיך אָפּ”) מעבודת ה' שלו – בדיוק כפי שהי' אצל אדמו"ר הזקן – כדי לדבר עמך, וא"כ מותר לך להניח עצמך בצד (“זיך אוועקלייגן”), לא לישון ולחלום חלומות, אלא לטרוח ולעשות משהו.

למשה “ואתה הקרב אליך”, דהיינו, שהדרגא הכי נעלית בכהונה אלי' הגיע אהרן ע"י בגדי הכהונה, שזה למדרגתו של משה שגם הי' כהן ושמש בלא בגדים. וראה לקו"ש שבהערה הקודמת.

(3) דברים יח, ב.

(4) זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט. ועוד.

(* השיחה מובאת בזה בעריכת מחודשת ונוספו לה מראי-מקומות בשולי-הגליון. המו"ל.

(1) “שיחות קודש” תשכ"ז ח"א ע' 368 ס"ה ואילך. לכללות שיחה זו ראה לקו"ש ח"ו ע' 170 ואילך.

(2) תצוה כה, ב.

(2*) וכמבואר לפני' בהשיחה, שלכן אמר הקב"ה

מזה עצמו איז ער אינגאנצן צוטרייסלט, כתית

והענין הוא, דזה שישאל שבורים מזה שהם בגלות (גם כשיש להם הרחבה בגשמיות וברוחניות), הוא, כי רצונו האמיתי של כל אחד מישראל הוא שיהי' גילוי אלוקות, ועד שזה (גילוי אלוקות) נוגע לעצם מציאותו, ולכן, זה שבזמן הגלות אין מאיר גילוי אלוקות כמו שהי' בזמן הבית [ובפרט כשמתבונן בזה שארז"ל¹ כל מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו ה"ז כאילו נחרב בימיו], הנה מזה עצמו איז ער אינגאנצן צוטרייסלט, כתית.

וגם כשהוא בדרגא נעלית ביותר שמאיר אצלו גילוי אלוקות בדוגמת הגילוי שהי' בזמן הבית², מ"מ, מזה שבכללות העולם אין מאיר הגילוי, מוכח, שגם הגילוי שמאיר אצלו הוא גילוי מוגבל. דכשמאיר גילוי אוא"ס הבל"ג הגילוי הוא בכל מקום, וכשישנו מקום אחד (אפילו פינה נידחת) שאין מאיר שם גילוי אלוקות, הוא מפני שהגילוי (גם בהמקום שהוא מאיר) הוא גילוי מוגבל. [וזהו מה שמובא במאמר אדמו"ר הזקן³ דאיתא בתיקונים⁴ שאפילו אם הי' צדיק אחד חוזר בתשובה שלימה בדורו הי' בא משיח, כי ע"י תשובה שלימה ממשיכים גילוי אוא"ס הבל"ג, וגילוי זה הוא בכל מקום]. ומזה שאין מאיר אצלו גילוי עצמות אוא"ס, הוא נשבר ונדכא, כתית. [וע"ד הידוע שחולה בגימטריא מ"ט, שגם כשמשיג מ"ט שערי בינה אלא שחסר לו שער הנו"ן, הוא חולה⁵].

וידוע מ"ש הצ"צ⁶ שהי' נשמע ממורינו ורבינו נ"ע (אדמו"ר הזקן) איך וויל זע גאר ניסט איך וויל ניט דאין ג"ע איך וויל ניט דאין עוה"ב כו' איך וויל מער ניט אז דך אליין. וע"י שהי' נשמע לשון זה מאדמו"ר הזקן [דפירוש הי' נשמע הוא שזה הי' לא רק בזמנים מיוחדים אלא שזה הי' דבר הרגיל], ובפרט לאחרי שנתפרסם זה ע"י הצ"צ, ניתן הכח לכאור"א מישראל שעיקר רצונו יהי' גילוי העצמות, ועד כדי כך, שכשאינ מאיר גילוי זה, ומכש"כ בזמן הגלות שאין מאיר אפילו הגילוי (גילוי אור) שהי' בזמן הבית, הוא במצב דכתית, ומבקש ג' פעמים בכל יום (או יותר) ותחזינה עינינו בשו"ב לציון ברחמים, שאז יהי' גילוי אלוקות ועד לגילוי העצמות.

וזהו כתית למאור, ש"ע"י הענין דכתית מזה שנמצאים בגלות מגיעים להמאור, כי זה שהרצון דכל אחד מישראל הוא גילוי אלוקות ועד שזה נוגע לעצם מציאותו [שלכן הוא נשבר ונדכא (כתית) מזה שבזמן הגלות לא יש גילוי אלוקות] הוא מצד עצם הנשמה, מאור שבנשמה, שהתקשרותה באלוקות היא התקשרות עצמית.

(מתוך קונטרס פורים קטן ה'תשנ"ב - מוגה)

(1) ראה ירושלמי יומא פ"א ה"א (ד, ב). מדרש תהלים עה"פ קלז, ז.
 (2) להעיר מהידוע ש"לפניי רשבי" לא נחרב הבית כלל" (פלאח הרמון שמות ע' ז בשם אדה"ז).
 (3) מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג.
 (4) כ"ה במאמרי אדה"ז הקצרים שם. וראה זהר
 חדש ס"פ נח (כג, ד): דאי יחרון בתשובה רישא כנישתא או חדא כנישתא יתכנס כל גלותא.
 (5) טעהמ"צ להאריז"ל פ' וירא. לקו"ת ברכה צז, ב. המשך וככה תרל"ז פס"ג (ע' צט).
 (6) הובא בשרש מצות התפלה ההצ"צ פ"מ (קלח, סע"א).

הנך מבלבל לעצמך ("פארדרייט זיך") את הראש, מבלבל לשני, ולאחמ"כ אתה בא לתבוע מהקב"ה מדוע אין לך את כל צרכיך!...

כיצד אתה תובע ממנו זאת בה-בשעה שאתה אשם בכך. וכפי שאדמו"ר המהר"ש אומר בהמשך מים רבים בתחלתו⁵ עה"פ⁶ "אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו", ש"אולת אדם תסלף דרכו" – האדם עצמו גורם לזה, ואח"כ "ועל ה' יזעף לבו" – בא בטענות להקב"ה... הרי אתה מרמה את עצמך! וכידוע אמרתו של אדמו"ר המהר"ש שאת הקב"ה אי-אפשר לרמות, את העולם הרי גם אי-אפשר לרמות, וא"כ את מי מרמים – את עצמו, ומה ה"קונן" לרמות טפש?!

למדת בתומכי תמימים – נו?... תעשה משהו ("טו עפעס"), "נרות להאיר"⁷!...

היכן הפירות? אתה רוצה שילכו לאיבוד ח"ו? האם בשביל זה חינכו והשקיעו בך ("געהאדעוועט") שנים רבות כל-כך בתומכי תמימים, כדי שתבלבל את הראש לעצמך ולשני, ובאם יש לך חצי שעה פנוי שתחשוב בה "באָבע-מעשיות" [= סיפורי סבתא?]

העיקר שאתה יושב בברוקלין וקורא עיתון מידי יום, שותה מיץ ("דזוש") וממלא את כל תאוות לבך, אפילו אם זה רק חשק בעלמא...

ג. טוען הוא: מה תובעים ממנו, הרי יש לו עסק עם גוים, עד לא-ל זר אשר בקרבך, ואיך אפשר לבוא אליו בדרישות?

והמענה ע"כ הוא – "ואתה הקרב אליך":

הרבי – הנשיא בחר בך, ולכן לא נוגעים כאן הדרגות שבהם אתה אוהז; אע"פ שהשני מתנהג בדיק כמותו, מניח את כל זוגות התפילין ושומר את כל התורה ומצוותי, אעפ"כ לא תובעים זאת ממנו, כיון שהוא לא זכה ל"ואתה הקרב אליך", ו"לפום גמלא שיחנא"⁸.

משא"כ אתה זכית שהרבי – הנשיא יבחר בך, וכיון שהגיע אליך הידיעה שהרבי בחר בך, אזי אין זה תלוי בבחירתך, יש לך ברירה אחת בלבד: לציית או למרוד ח"ו בנשיאו של עולם.

ד. ויתירה מזו – נמצאים עתה כבר "לאחר שתגמור מלאכת המשכן"⁹:

הכל כבר מוכן – לפניך היו כבר הבעש"ט, אדמו"ר הזקן ואפי' הרבי גם הי' לפניך, ובעבודתם הם סללו ("דורכגעטראָטן") את הדרך במסירות נפש, וכעת כל מה שאתה צריך זה רק לעשות!

באם היו תובעים ממנו להתחיל עכשיו בבניית המשכן, הי' יכול לומר שזה לא בכחו ויכולתו; אך כעת עומדים כבר "לאחר שתגמור מלאכת המשכן", המשכן עומד מוכן ("שוין פארטיק") וישנו כבר ה"ושכנתי בתוכם"¹⁰ – "בתוך כל אחד ואחד"¹¹, בתוך הלב של כאו"א,

(5) סה"מ "תורת שמואל" תרל"ו ע' ב.

(6) משלי יט, ג.

(7) ראה שיחת שמו"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז,

ב ואילך. סה"ש תשי"ב ע' 141 ואילך.

(11) ראה לקו"ש ח"ג ע' 906 סה"ה ואילך ובה"ע 33.

(8) כתובות סז, א.

(9) רש"י תצוה שם.

(10) תרומה כה, ח.

ועליך מוטל רק להסיר מעצמך את ההעלם והסתר ולפתוח את לבך.

בזה בלבד שאינו עושה את ההיפך – אין הוא יוצא ידי-חובה, שהרי לא די ב"סור מרע" מוכרח להיות גם "עשה טוב". סור מרע הי' גם קודם בריאת העולמות, ובשביל סור מרע בלבד לא היו זקוקים לזה, אלא הכוונה בבריאת העולמות שיהי' "עשה טוב".

וידוע פירוש רבותינו נשיאינו בזה¹², ש"עשה" הוא מלשון כפי', דהיינו, שצריכים לכפות על עצמו את העשי' גם כשאינו רוצה, היות וכל זמן שהוא עושה זאת ברצון ולא נרדם, עדיין אין זה "עשה", אלא דוקא כאשר כופה על עצמו היפך רצונו – זה נקרא "עשה".

ה. עליך לדעת שהי' ה"ואתה הקרב אליך" . . מתוך בני ישראל: הרבי בחר בך "מתוך בני ישראל" ולא מהגוים ח"ו, מהם היתה כבר הבחירה במעמד הר סיני שאז "ובנו בחרת מכל עם ולשון"¹³, ועל-כן עליך להניח את עצמך ("זיך אוועקלייגן") ולעשות.

ומה שהוא צריך שיהי' "לכבוד ולתפארת", זהב תכלת וארגמן ותולעת שני כו' – אין-הכי-נמי, זה אכן יהי', אך קודם צריך להיות ה"ואתה הקרב אליך"; ולא רק כשיש לו מצב רוח טוב ואין לו דבר טוב יותר לעשות, אזי עושה טובה ליהודי אחר ומאריך בתפלתו עוד חצי שעה... אלא עליו למסור את עצמו לגמרי ("ער זאָל זיך אינגאָצן אוועקגעבן").

(משיחת ש"פ תצוה, ח' אדר ה'תשכ"ז - בלתי מוגה)

אותך צריכים בשביל הידים והרגלים שלך...

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יהי המלך"

ההוראה מכל זה:

עליו לגלות את העצם שבו, ועד"ז לפעול גם על הגלות שיתגלה גם העצם שבה.

אמנם לשם כך נדרש תחילה לגלות את העצם שבו, אך כיון שזה לוקח ריבוי זמן, ו"אָט קומט משיח" – במילא, בעניינים נעלים ובעניינים של הבנה והשגה שיסמוך על כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שאצלו הרי ישנם עניינים אלו, ומאחר שמקשר עצמו עם שליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – אזי מקבל גם ממה שיש למשלח;

אותך צריכים בשביל הידים והרגלים שלך, וכח הדיבור שבפיך – שתלך לפעול על יהודי שני! ובנוגע לעניינים נעלים – הם ישנם אצל המשלח.

הסדר הוא, שלכל לראש דורשים "נעשה", ורק אח"כ "נשמע". וכאשר פועלים בסדר זה, שתחלה ישנו ה"נעשה" – אזי מגיעים אחר-כך ל"נשמע", אך כאשר מתחילים מ"נשמע" – אי אפשר לדעת אם יגיעו לה"נעשה".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תצוה ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(12) מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"ב ע' תשסא. סה"מ ועוד.

תרל"ו ח"ב ע' רפט. תרע"ח ע' קאא. תרצ"ט ע' 191. ברכת אהבת עולם. (13)